

Af en indkomst på: svares:

under 1 500 kr.	0 kr.		
1 500— 3 000 -	20 -	af 1 500 kr. +	9 pct.
3 000— 4 000 -	155 -	3 000 -	+ 13 -
4 000— 5 000 -	285 -	4 000 -	+ 15 -
5 000— 8 000 -	435 -	5 000 -	+ 17 -
8 000—10 000 -	945 -	8 000 -	+ 19 -
10 000—12 000 -	1 325 -	10 000 -	+ 18 -
12 000—15 000 -	1 685 -	12 000 -	+ 17 -
15 000 kr. og derover	2 195 -	15 000 -	+ 15 -

Skalaens satser stiger fra 9 pct. af indkomster mellem 1 500 kr. og 3 000 kr. til 19 pct. af indkomster mellem 8 000 kr. og 10 000 kr., hvorefter satserne igen falder til 15 pct. af den del af skala-indkomsten, der ligger over 15 000 kr.

Ved udarbejdelsen af de rateskalaer, der er optaget i forslaget, har man undgået, at skalaernes satser på visse indkomsttrin er faldende, uden at der af den grund bliver tale om en væsentlig omlægning af skattebyrden på de enkelte indkomsttrin. Skalaerne er iøvrigt formet således, at skattebeløbene ved udskrivning med 100 pct. af skalaernes grundbeløb på de fleste indkomsttrin ligger noget højere end den gennemsnitlige kommuneskat i købstæderne, således at forholdsvis mange kommuner vil kunne fastsætte en udskrivningsprocent på under 100.

For at belyse virkningerne af indførelsen af rateskalasystemet er der i vedføjede tabel 2 givet en oversigt over, hvad skatten på forskellige indkomsttrin vil blive, såfremt den udskrives med 100 pct. af de foreslåede rateskalaers grundbeløb, og til sammenligning er anført den gennemsnitlige kommuneskat i købstæderne og kommuneskatten i København på de samme indkomsttrin beregnet efter de for 1956-57 gældende udskrivningsregler.

Efter lovforslaget skal alle kommuner have adgang til at overgå til rateskalasystemet, men det nye system er kun påbudt for hovedstadskommunerne med forstæder, købstæderne med forstæder og sognekommuner med over 3 500 indbyggere i bymæssig bebyggelse. Når man ikke har stillet forslag om, at det også påbydes de mindre sognekommuner at anvende rateskala, hænger det sammen med, at indkomstfordelingen i de mindre kommuner er temmelig forskelligartet, således at de foreslåede rateskalaer vil kunne føre til ret store forskydninger i beskatningen på de enkelte indkomsttrin, ligesom det måtte forudses, at anvendelse af et fast skalasystem ville kunne volde vanskeligheder i de kommuner, der ikke hidtil har anvendt faste ligningsregler, men forhøjet eller nedsat indkomsterne efter skøn. Angående den

nærmere afgrænsning af de kommuner, der efter forslaget skal overgå til rateskalasystemet, henvises til bemærkningerne til forslaget § 6.

Foruden om overgang til rateskalasystem stilles der forslag om ensartet beskatning af den del af indkomsterne, der — efter hustru- og børnefradrag — overstiger 20 000 kr. Efter forslaget skal denne del af indkomsterne beskattes med 20 pct. i alle kommuner, og i konsekvens heraf finder rateskalaerne — i de kommuner, hvor rateskalaer ikke anvendes, den hidtidige ligning efter formue og lejlighed — kun anvendelse på indkomster (efter hustru- og børnefradrag) på 20 000 kr. og derunder og for større indkomsters vedkommende kun på den del af indkomsten, der ikke overstiger 20 000 kr. Dette forslag vil medføre en vis udjævning af de bestående forskelle i den kommunale beskatning af større indkomster, hvor skatteforskellene hidtil har været særlig store. Det store flertal af skatteydere, hvis indkomster — efter samtlige fradrag — er under 20 000 kr., vil som hidtil blive pålignet opholdskommuneskat efter udskrivningsregler, der fastsættes af de enkelte kommuner, og skattebeløbene vil fortsat variere fra kommune til kommune. For skatteydere med indkomster, der — efter samtlige fradrag — overstiger 20 000 kr., vil det samme gælde opholdskommuneskatten af de første 20 000 kr.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 2.

Den i kommuneskattelovens § 1, stk. 1, 2. pkt., indeholdte bestemmelse om, at de skattepligtige uden for København og Frederiksberg skal ansættes til skat „efter formue og lejlighed“ efter reglerne i lovens § 9, har ingen selvstændig betydning, og da den som følge af reglerne i forslaget § 6 om anvendelse af rateskalaer bliver urigtig, foreslås den ophævet.

Til § 3.

I den gældende kommuneskatlov har der ikke været optaget en til statsskattelovens § 3, nr. 2, svarende bestemmelse om skattefrihed for personer, der er ansat ved herværende diplomatiske og konsulære repræsentationer, men de pågældende har i tilsvarende omfang som fastsat i statsskatteloven i praksis altid været fritaget for kommuneskat som en følge af folkeretlige regler. Under hensyn til, at der i det for folketingsret forelagte forslag til ligningslov for skatteåret 1957-58 er stillet forslag om at begrænse de pågældende personers skatte-